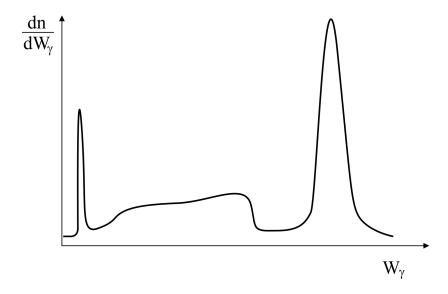
Absorpcija žarkov γ in β

Bor Kokovnik

Januar 2024

1 Uvod

Pri radioaktivnem razpadu atomskih jeder prihaja primarno do α (helijeva jedra), β (elektroni + antinevtrini, pozitroni + nevtrini) in γ (fotoni) sevanja. Sevanja imajo različne energijske porazdelitve in se pri prehodu skozi snov različno obnašajo. V sklopu pričujoče vaje se bomo zanimali za sevanji β in γ .

Slika 1: Tipična energijska porazdelitev žarkov γ pri radioaktivnem razpadu.

Žarki γ , ki izhajajo iz radioaktivnega izvora, so približno monoenergijski. Tipična energijska porazdelitev $\mathrm{d}n/\mathrm{d}W_{\gamma}$ je prikazana na sliki 1. V snovi se absorbirajo in sipljejo. Tok sevanja Φ_{γ} se pri prehodu skozi rezino debeline dx zmanjša za $\mathrm{d}\Phi\gamma = -\mu\Phi_{\gamma}\mathrm{d}x$, kjer je μ ekstinkcijski (absorpcijski) koeficient. Celotni prepuščeni tok pojema z večanjem debeline eksponentno kot

$$\Phi_{\gamma}(x) = \Phi_0 \exp\{-\mu x\} = \Phi_0 2^{-\frac{x}{l_{1/2}}} \tag{1}$$

pri čemer $l_{1/2} = \ln 2/\mu$ označuje razpolovno debelino. Razpolovna debelina nam pove, kako debela mora biti snov, da izstopajoči tok sevanja pade na polovico vstopajočega toka Φ_0 .

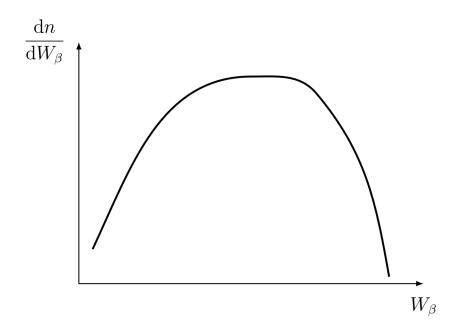
Tudi pri elektronih začnimo razmišljanje najprej z monoenergijskimi elektroni z vstopno energijo $W\beta$. Elektroni se pri prehodu skozi snov sipljejo ter postopoma izgubljajo

energijo z ioniziranjem in vzbujanjem atomov. Verjetnost za te procese je odvisna od hitrosti elektrona. Z zmanjševanjem hitrosti se verjetnost za sipanje v splošnem povečuje. Upočasnjevanje elektronov je zato na začetku, ko je hitrost še velika, relativno šibko, nato pa postaja vedno močnejše, dokler se elektroni na koncu povsem ne ustavijo. Debelina $R_o(W_\beta)$, pri kateri snov popolnoma zadrži elektrone z določeno vstopno energijo W_β , se imenuje doseg. Odvisnost toka elektronov od debeline snovi $\Phi_\beta(W_\beta, x)$ je dokaj zapletena. Debelina x je pri tem podana v enotah tako imenovane površinske gostote $s = \rho x$, pri čemer ρ označuje gostoto materiala. V taki predstavitvi je odvisnost $\Phi_\beta(W_\beta, x)$ praktično enaka za vse vrste materialov. Doseg $R_o(W_\beta)$ je torej obratno sorazmeren z gostoto materiala ρ .

Elektroni v sevanju β , ki nastane pri radioaktivnem razpadu, nimajo vsi enakih vstopnih energij $W\beta$, saj si energijsko razliko med končnim in začetnim jedrom $W_{\beta,max}$ razdelijo z nevtrini (tipična energijska porazdelitev žarkov β je prikazana na sliki (2). Prepuščeni tok sevanja v odvisnosti od debeline snovi $\Phi\beta(x)$ je zato podan kot integral energijske porazdelitve vstopnih elektronov $\mathrm{d}n/\mathrm{d}W_{\beta}$ in odvisnosti $\Phi\beta(W_{\beta},x)$ za monoenergijske elektrone, se pravi

$$\Phi_{\beta}^{tot} = \int_{0}^{W_{\beta,max}} \frac{\mathrm{d}n}{\mathrm{d}W_{\beta}} \Phi(W_{\beta}, x) \,\mathrm{d}W_{\beta}$$
 (2)

Pri debelinah, ki so majhne v primerjavi z maksimalnim dosegom $R_0(W_{\beta,max})$, je odvisnost $\Phi_{\beta}^{tot}(x)$ približno eksponentna in jo lahko obravnavamo z enačbo (1).

Slika 2: Tipična energijska porazdelitev žarkov β pri radioaktivnem razpadu.

2 Potrebščine

- $\bullet\,$ radioaktiven izvor $^{137}_{55}\mathrm{Cs}$ v svinčenem ohišju
- Geiger-Müllerjeva (GM) cev na stojalu in števec ST360 (Spectrum Technology)

- škatla s ploščicami različnih površinskih gostot od 4,5 mg cm⁻² do 7435 mg cm⁻²
- dodatne aluminijaste in svinčene ploščice različnih debelin

Material	A	В	С	D	Ε	F	G	Н	I	J	K	L	Μ	N	О	Р	Q	R	S	T
$s [mg/cm^2]$	4,5	6,5	14,1	28,1	59,1	102	129	161	206	258	328	419	516	590	645	849	1230	1890	3632	7435
d [mil]	0,7	1	5	10	30	40	20	25	32	40	50	63	80	90	100	125	32	64	125	250
d [mm]	0,02	0,03	0,13	0,25	0,76	1,0	0,51	0,64	0,8	1,0	1,3	1,6	2,0	2,3	2,5	3,2	0,8	1,6	3,2	6,4

3 Naloga

- 1. Preveri, da izmerjena aktivnost sevanja pada s kvadratom razdalje od izvora.
- 2. Izmeri sevanje ozadja.
- 3. Izmeri odvisnost $\Phi_{\beta}^{tot}(x)$ za sevanje β iz $^{137}_{55}\mathrm{Cs}$ in določi doseg β za aluminij.
- 4. Izmeri razpolovno debelino aluminija in svinca za žarke γ iz $^{137}_{55}\mathrm{Cs}.$

4 Meritve

Datum izvedbe eksperimenta: 15. 1. 2024

Za vse negotovosti aktivnosti je bilo upoštevanje, da je standardni odklon enak korenu razpadov

Aktivnost ozadja izmerimo brez radioaktivnega vira skozi 15 minut:

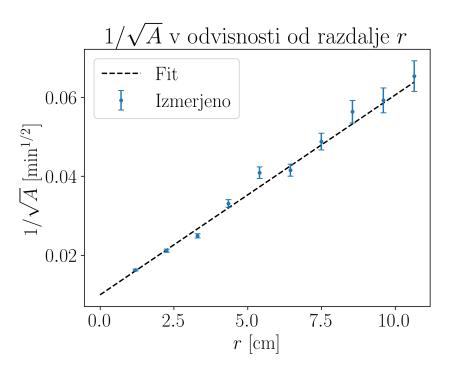
$$A_b = (21 \pm 1) \text{ min}^{-1}$$

To vrednost upoštevamo pri nadaljnjih meritvah.

4.1 Odvisnost aktivnosti od razdalje

Pri merjenju odvisnosti aktivnosti od razdalje merimo število razpadov v času 20 s na različnih razdaljah med izvorom in merilnikom. Da dobimo linearno odvisnost, uporabimo $1/\sqrt{A}(r)$, in nato iz enačbe $A=K/(r+r_{GM})^2$ ocenimo efektivno razdaljo r_{GM} med izvorom v najvišjem predalčku in detektorjem, kjer je $K=1/k^2$, kjer je k naklon linearnega fita na sliki 3. V prejšnjo enačbo za A vstavimo vrednosti za zgornji predalček in dobimo:

$$r_{GM} = (3.22 \pm 0.05) \text{ cm}$$

Slika 3: $1/\sqrt{A}$ v odvisnosti od razdalje r, skupaj z linearnim fitom.

4.2 Merjenje dosega sevanja β

Pri merjenju dosega sevanja β polagamo med izvor in merilnik aluminijaste ploščice znanih debelin in merimo aktivnost. Sunke sem meril v času 50 s. Ko blokiramo celotno sevanje β nam ostane še sevanje γ , zato se aktivnost na sliki 4 ne ustavi na vrednosti 0. Na podlagi višine izravnanih meritev (v tem primeru zadnjih sedem meritev) lahko ocenimo, do katere debeline R_0 aluminija je nekaj sevanja β še prepuščenega:

$$R_0 = (180 \pm 20) \frac{\text{mg}}{\text{cm}^2}$$

Vrednost sevanja γ po tem, ko smo ustavili celotno sevanje β :

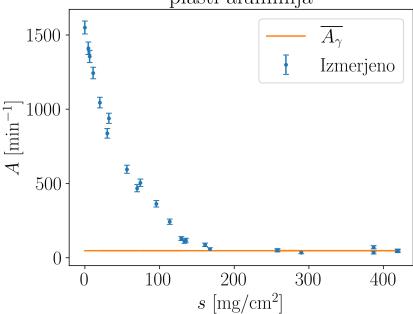
$$\overline{A_{\gamma}} = (48 \pm 4) \, \mathrm{min}^{-1}$$

4.3 Razpolovna debelina svinca za žarke γ

Nad vir postavimo aluminijasto ploščico zadostne debeline, da zaustavi vso sevanje β , jaz sem uporabil ploščico J, in nato postopoma dodajamo svinec in pri vsaki debelini izmerimo aktivnost v času 400 s. Da podatke lineariziramo, vzamemo naravni logaritem aktivnosti v odvisnosti od debeline svinca. Iz enačbe (1) lahko izrazimo $l_{1/2}$ kot $l_{1/2} = -\ln(2)/k$, kjer je k naklon fitane premice na sliki 5. Tako pridemo do vrednosti:

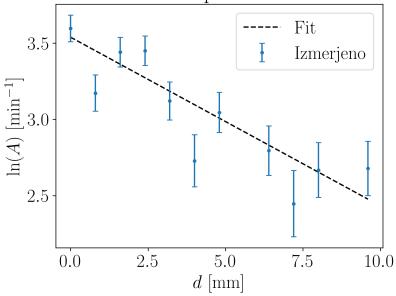
$$l_{1/2} = (6.3 \pm 0.8) \text{ mm}$$

Aktivnost v odvisnosti od debeline plasti aluminija

Slika 4: Doseg sevanja β . Debelina je predstavljena v enotah mg/cm².

Naravni logaritem aktivnosti v odvisnosti od debeline plasti svinca

Slika 5: Naravni logaritem aktivnosti v odvisnosti od debeline plasti svinca.

5 Analiza rezultatov

Pri vaji nisem imel večjih problemov in noben rezultat me ni presenetil. Debelina materiala, ki blokira celotno sevanje β je precej grobo ocenjena, ker je prava zveza precej kompleksna in je nisem fital, pač pa sem ocenil, pri kateri vrednosti se krivulja izravna.

Pri meritvi razpolovne debeline za žarke γ opazimo veliko negotovost posameznih meritev in njihovo razmetanost okoli fitane premice. Razlog za to je nizki delež sevanja γ v primerjavi s sevanjem β , ki ga proizvaja uporabljeni vir, le okoli 5%. Vsako meritev bi morali izvajati veliko dlje, da bi znižali negotovost, ki narašča s korenom števila naštetih sunkov. Zaradi omejitev s časom za izvedbo vaje, sem posamezno meritev moral omejiti na 400s. Kljub temu je izmerjena vrednost blizu pričakovani, ki znaša med 0,6 in 0,65 mm (vir: https://www.nrc.gov/docs/ML1122/ML11229A721.pdf).